

Gaļina Kozaka, Judīte Jakubāne (Latvija)

ATALGOJUMA SISTĒMAS IETEKMĒJOŠIE FAKTORI VALSTS IESTĀDĒS

Darbā tiek pētītas iespējas pilnveidot valsts iestāžu atalgojuma sistēmu, izstrādāti ieteikumi valsts tiešās pārvaldes iestādes atalgojuma sistēmas pilnveidošanai, ņemot vērā personāla vadības teoriju un darbinieku apmierinātību ar atalgojuma sistēmu.

Uzņēmējdarbībā atalgojumu ietekmē tirgus regulējošais mehānisms, bet īpaša situācija atalgojuma jomā ir valsts iestādēs, kur darbinieku atalgojums tiek regulēts mākslīgi ar dažādu normatīvo aktu un budžeta sadales principu palīdzību. Izveidotās atalgojuma sistēmas kvalitāte būtiski ietekmē darbinieku apmierinātību un caur to arī darbiniekos ieguldīto investīciju atdevi.

Pastāvošā valsts iestāžu atalgojuma sistēma ir vērsta uz maksāšanu par to, ka cilvēks par savu darba vietu ir izvēlējis valsts pārvaldi, profesionālās kompetences un darba rezultātus atstājot otrajā plānā. Tāpēc nemainot līdzšinējo atalgojuma sistēmu, nav iespējams izveidot efektīvu valsts pārvaldi. Pētījumu rezultātā tiek izstrādāti valsts iestādes atalgojuma sistēmas pilnveidošanas modeļi, kuri atļauj izveidot kvalificētu un motivētu iestādes personāla sastāvu, kas darbojas iestādes funkcionēšanas mērķa sasniegšanas virzienā un attaisno cilvēku resursos ieguldītās investīcijas.

Ginta Kronberga (Latvija)

BARJERAS UN ŠĶĒRŠLI ZINĀŠANU PĀRNESE

Zināšanu pārneses definējums teorētiskajā literatūrā ir atšķirīgs, tas saistīts ar dažādām pieejām šī jēdziena definēšanā atkarībā no zināšanu pārnesē iesaistīto zināšanu „ražotāju” vai lietotāju ievirzes un mērķa. Par kompleksu pieeju šī jēdziena definēšanā tiek runāts kopš 20. gs. beigām un 21. gs. sākuma, kad šī jēdziena izpratne mainījās saistībā ar pārmaiņām ne tikai teorētiskajā, bet arī praktiskajā līmenī.

Zināšanu pārnese tiek definēta kā „zināšanu apmaiņa, sintēze un ētiski pamatotu pielietojumu komplekso attiecību sistēma, kas pastāv starp pētniekiem un lietotājiem”, kur „lietotāji” var būt citi pētnieki, politikas veidotāji vai lēmumu pieņēmēji (piem., programmu plānotāji vai vadītāji), veselības aprūpes sniedzēji, privātais sektors un sabiedrība kopumā (Landry, Amara, and Lamari 2001).